

[Statsministeren]

ste fundament for al pensionsopsparing, præcis som fru Grete Schødt's refererede til. I den forbindelse er det vigtigt at fastholde, at bemærkningen faldt efter skattereformens gennemførelse på baggrund af en debat om finansieringen af folkepensionen i fremtiden. Vi har råd til det, og vi skal have råd til det. Der skal ikke være tvivl om, at folkepensionen er en af grundpillerne i det danske velfærdssamfund, og det vedstår både jeg og hele regeringen fortsat.

Ser vi på skattereformens konkrete betydning for vores pensionister, kan jeg næsten kun sammenfatte situationen ved at give et svar på det billede, hr. Fogh Rasmussen udmalede. Jeg forstod, at hr. Fogh Rasmussen har fået mange skriftlige henvendelser fra mange pensionister om skattereformen, og det har jeg også fået. Jeg har gjort mig den ulejlighed, som jeg synes er rimelig og fair, at jeg – naturligvis sammen med Skatteministeriet – har vurderet de forskellige henvendelser, når vi har fået oplysningerne frem, og det er mit indtryk, at hvis der ikke foreligger ganske særlige forhold – enten markante indkomstændringer i forhold til året før eller andre økonomiske forhold, der indvirker rent skattemæssigt på folkepensionens grundbeløb eller folkepensionstillægget – er det en kendsgerning, at den helt dominerende part af landets pensionister har et klart højere beløb til rådighed, når skatten er trukket, end de havde året før, og det er som følge af skattereformen. Jeg skal ikke gå i detaljer på dette tidspunkt, men vil opsummere, at sådan forholder det sig rent faktisk.

Spørgsmålet om forsørgerbyrden har også været nævnt under debatten af flere talere, og jeg skal også her sammenfatte mit grundsyn i, at vi kan bevare vores velfærdssamfund.

Hvordan skal vi så sikre, at vi også fremover kan løse forsørgeropgaven for de mest udsatte i vort samfund? Jeg har to grundholdninger: Den ene er, at der ikke er noget forkert i, at førtidspensionister kan sikres en rimelig levefod i Danmark, og der er heller ikke noget forkert i at gå på efterløn og derigennem sikre sig en aktiv periode, også efter at man har forladt arbejdsmarkedet. Den anden er, at der derimod er noget forkert i, at vi har så mange på arbejdsledighedsdagpenge og kontanthjælp, og det er klart, at vi skal sætte ind her. Men når vi diskuterer forsørgerbyrden, er det vigtigt at

skelne mellem den del af vort samfunds sociale tryk, alle regeringspartierne vil fastholde, og den del, der har at gøre med den høje arbejdsledelse, som vi arbejder så massivt for at få ned, og dermed ligger svaret også lige for.

Finansministeriet og Økonomiministeriet har mange gange dokumenteret, at en forøgelse af antallet af arbejdspladser i Danmark med 90.000 vil have en sådan virkning på vores statsfinanser, at der igen vil blive statsfinansielt balance, og dermed behøver man ikke være bekymret for, om vi har råd til vores velfærdssamfund, eller om vi kan klare vores forsørgerbyrde. Nøglen til at klare det, nøglen til at få råd, er at sikre en bæredygtig vækst og skabe de flest mulige nye og gode arbejdspladser i den private sektor hurtigst muligt og på den mest bæredygtige måde. Det kan vi også, og regeringen har allerede taget fat, som jeg har nævnt tidligere.

Der har været en del spørgsmål om sundhedssektoren, og hr. Kim Behnke og hr. Engell var begge med rette meget optaget af den. Jeg skal ikke gå ind i for mange detaljer her, men vil alligevel ikke undlade at nævne, at antallet af sengepladser på de private sygehuse i Danmark næppe kan opgøres til mere end 145, og dette tal skal sammenholdes med antallet af sengepladser i den offentlige sektor, som kan opgøres til ca. 26.500. Dertil kommer, at en praktisk gennemgang af situationen har vist, at der ikke har ligget nogen ideologiske blokeringer i amterne med hensyn til at anvende private sygehuse. Det er amternes egen afgørelse, og vi har en række eksempler på, at det er sket.

Men det bedste svar på hele denne debat om sygehusvæsenet og sundhedssektoren – hvorvidt det har noget at gøre med ideologi eller ej – er vel hr. Kresten Philipsens svar fra Amtsrådsforeningen til et forslag, som er stillet af hr. Jørgen Winther. For at sammenfatte debatten vil jeg tillade mig at associere mig med hr. Kresten Philipsens svar og citere fra det, også som et alternativ til hr. Jørgen Winthers synspunkter:

»Kræfterne bør i stedet samles om en udbygning af den hjertekirurgiske kapacitet inden for det offentlige sygehusvæsen i overensstemmelse med aftalen mellem regeringen og Amtsrådsforeningen herom.«

Brevet giver i øvrigt udtryk for det generelle synspunkt, at der ikke er vundet noget ved at